

פרק ב'

- פסוק א'-** חפשו מומים שלכם (התקוששו) וגם של אחרים (וקושו), ותחזרו בתשובה עליהם, אני אומר זאת לכם שאתם עם שאינכם מתאווים ללכת בדרך התורה.
- פסוק ב'-** חפשו מעשיכם לפני שיוולד החוק, כלומר לפני שתבא הגזרה, לפני שיגיע היום שתתפזרו בין הגוים, כמו מוץ הוא פסולת של תבואה שמתפזר, לפני שיבוא עליכם יום כעס ד'.
- פסוק ג'-** פונה לאנשים שהם ענוים, ומקיימים את משפטי ד', וכך אומר להם: בקשו את ד', חפשו והשתדלו שגם אחרים יעשו צדק, ויתנהגו בעונה אולי זה יועיל לכם שביום כעס ד' תהיו מוסתרים שלא תגלו מארצכם.
- פסוק ד'-** אם תעשו כן, אזכור להעניש את הגוים, מונה עיירות של הפלשתים, עזה תיעזב מיושביה, אשקלון תהיה לשממה, אשדוד, בצהרים שהוא זמן שליטת השד שנקרא קטב, כמו שכתוב בתהלים (צ"א) מקטב ישוד צהרים, יגרשוה ממקומה, ועקרון תיעקר ממקומה.
- פסוק ה'-** אוי לאלו שגרים במחוז שליד הים, עם שמכונה בשם כרתים הם פלשתים, גזרת ד' עליך ארץ פלשתים שהיא נחשבת כארץ כנען, לפי שהיא סמוכה לה, ד' יאבד אותך ולא ישאר אדם יושב בך.
- פסוק ו'-** מחוז הים יהיה מדור לרועים, יחפרו שם ויבנו לעצמם מדור, ויבנו שם מקום לצאן הנקרא גדרות צאן, לפי שמקיפים אותם בגדר.
- פסוק ז'-** המחוז הזה יהיה לאלו האנשים מיהודה שישארו בחיים ולא יהרגו, הם ירעו שם את צאנם, בבתי העיר אשקלון ישכבו אנשי יהודה לנוח בערב, ד' יזכור אותם לטובה, ויניח בשקט ובשלחה את בניו ששבו מהגלות.
- פסוק ח'-** מואב ובני עמון היו שכנים של בני ישראל, אומר הנביא בשם ד', שמעתי מה שחרפו מואב, וגדפו בני עמון את עמי ישראל כשהלכו לגלות ועברו דרך ארצם, הם היו לועגים לבני ישראל, והגדילו את פיהם לדבר דברי גאווה, כאשר עברו ישראל בגבולם.
- פסוק ט'-** לכן נשבע ד' שהוא אדון על כל הצבאות, והוא אלקי ישראל, שמואב תהיה חריבה כמו סדום, ובני עמון יהיו לחורבן כמו עמורה, יגדלו שם הרבה קוצים שנקראים חרולים, וכאשר תנשב רוח ידפקו זה בזה וישמיעו קול, תהיה מקום לחפירות מלח, ותהיה שממה לעולם, אלו שישארו מישראל יבזזו את נחלתם, ושארית עמי ינחלו אותם.
- פסוק י'-** עונש זה יבוא להם בגלל גאוותם, שביזו את עם ד' ודברו אליהם דברים קשים, דברי גאווה על עם ד' צבקות.
- פסוק י"א-** ד' שהוא נורא ימשול על הגוים לנקום מהם, ויחליש (רזה) את כוח אלילי הארץ, וכשיראו הגוים שנתקלקלה העי"ז שלהם, ישתחוו לד', כל אלו שגרים באיי הים הרחוקים, ישתחוו לד' כל אחד ממקומו.
- פסוק י"ב-** עם ישראל גלה גם מהצד השני של נהרי כוש, כשראו הכושים שישראל גלו, שמחו במפלתם, לכן אומר הנביא בשם ד', גם אתם הכושים תיהרגו בחרב.
- פסוק י"ג-** ד' ירים את ידו להכות את בבל שהיא בצפון (מזרח) לא"י, ויאבד את אשור שגלו לשם עשרת השבטים, ואת נינוה שהיא ראש ממלכת אשור, ישים ד' לשממה, יעשה מקום יבש כמו המדבר.
- פסוק י"ד-** כל בהמות הגוים שגרים סביב בבל, ישכיבו שם את עדרי הצאן, גם קאת וקפוד שהם עופות שמצויים במקומות חרבים, ילינו ליד משקופי הבתים, שמכונים כפתורים על שם שהמשקופים מצויירות בציורי כפתורים, קול של עופות יתנגן בחלון, חורבן יהיה בכל מזוזות הבתים, (ס"ף), גם את הארזים שהם תקרה לבית, יתגלו (כלומר יעקרום ממקומם).
- פסוק ט"ו-** נינוה שהיתה עיר עליזה ושמחה בהצלחתה, היתה יושבת בבטחון בלי פחד, היתה חושבת בלבה, אני לבדי קיימת ואין עוד אחר חוץ ממני, איך קרה שעכשיו היא שוממה, ונעשית מקום לרביצת החיות, כל מי שעובר שם משמיע קול שריקה ועושה תנועה בידו, כמו שרגילים לעשות כשרואים דבר חשוב שנחרב.